

Emperyalizm Yenilecek!

2

**ABD: Tarihin
Çöplüğüne Doludizgin**

5

İşbirlikçiyi Yık, NATO'yu Dağıt!

6

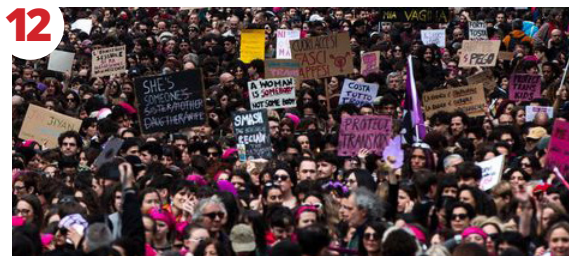
İran Savaşının Dalgaları

10

Savaş Erkek İşidir, Öyle mi?

12

Kadınlar Devrim İstiyor

2

İran halklarının sokaklara çıkıp "diktatörün ölümünü kutlayacaklarını" düşünürlerken, o sokaklarda "Katil ABD", "ABD ve İsrail'e Ölüm" sloganlarının çınladığına tanık oldular. Halklar asıl düşmanlarını görece kadar açık ve net bir bilince sahiptir. Deneyimle sabittir bu. Siyonist alçakların, emperyalist yamyamların olduğu yerde halkların yumruğu bu aşağılık düşmana yönelir her zaman. Emperyalistler hala bunu öğrenemedi, öğrenemeyecekler de!

Devamı 2. sayfada...

Emperyalizm Yenilecek!

Manşet

Emperyalist caniler İran'ı kan ve ateş yağmuruna tutuyor. Alçakça, hiçbir kural ve değere bağlı olmadıklarını gösterircesine insanlık suçu işliyorlar.

Sözüm ona "diplomasi masası"nı bile hasmına suikast için kuruyorlar. Tüm bu alçaklıkları, kural tanımazlıkları yetmiyormuş gibi, küçücük çocukları acımasızca bombalıyorlar. Tıpkı Gazze'de yaptıkları gibi!

Bu kan içici, bu aşağılık insanlık düşmanları, döktükleri kanla adeta sarhoş olan bu sürü, saldırının ilk saatlerinde kolay ve hızlı zafer aşkıyla zafer naraları attılar. "Epstein koalisyonu" olarak insanlığın başına musallat olan bu katil ve sapıklar sürüsü, bu yamyamlar, ellerindeki muazzam medya gücüyle "her şey bitti, teslim olun" diye böğürüp durdular.

Yanıldılar! İnsanlık onurunun bu alçaklık karşısında ayağa kalkacağını öngöremedikleri için yanıldılar. Dünyanın dört bir yanında en ufak insani değer taşıyan birinin bile bu katil sürüsünün karşısına çıkacağını tahmin edemedikleri için yanıldılar. Baskıcı bir rejimin dayatmaları ve on yılları bulan ablukalar, ekonomik yaptırımlar sonucu yokluklar ve acılar içinde de olsa, sık sık rejime karşı ayağa da kalksa, emperyalist-Siyonist vahşilerin soysuz saldırganlığının karşısına dimdik çıkarak onları lanetleyeceğini, emperyalist-Siyonist saldırganlığa karşı mücadele edeceğini akıl edemedikleri için yanıldılar. Emperyalist-siyonist baskının, vahşetin ulusal başkaldırıya yol açacağını öğrenemedikleri için yanıldılar!

Ne umdular ne buldular! Emperyalist-siyonist saldırıyla birlikte İran işçi sınıfı ve emekçi halklarının "kendisi" iktidarlarına karşı ayaklanacağını umuyorlardı. Tam tersi oldu. Emperyalist-siyonist devletlere karşı ayağa kalktılar.

İran'da yönetimi değiştireceklerini umuyorlardı; bölgedeki işbirlikçi kralların tahtları sallanmaya başladı. Halklar şimdi bu iğrenç işbirlikçi krallara/krallıklara ayaklanıyor.

"Her şey bitti, zafer bizim" dedikleri anda füzeler yağmaya başladı tepelerine. İran halklarının sokaklara çıkıp "diktatörün ölümünü kutlayacaklarını" düşünürlerken, o sokaklarda "Katil ABD", "ABD ve İsrail'e Ölüm" sloganlarının çinladığına tanık oldular. Halklar asıl düşmanlarını görecektik kadar açık ve net bir bilince sahiptir. Deneyimle sabittir bu. Siyonist alçakların, emperyalist yamyamların olduğu yerde halkların yumruğu bu aşağılık düşmana yönelir her zaman. Emperyalistler hala bunu öğrenemedi, öğrenemeyecekler de!

Şimdi bölge işbirlikçilerindeki ABD üslerine düşen her bir İHA, her bir füze dünya halkları arasında coşkuyla karşılanıyor. Bizzat o bölge işbirlikçi ülkelerinin halkları zafer zılgıtları atıyor ABD üsleri vuruldu. Hele Siyonist varlığın kurduğu şehirlere ateş yağarken...

Küçücük ilkokul öğrencilerini acımasızca katleden bu vahşi sürü, Tahran'ı halı bombardımana başlayan, Buşehr nükleer santralini defalarca vurarak tam bir nükleer kıyamet yaratmaya çalışan Siyonist varlık, hiç beklemediği bir şekilde kendi başkentinin, önemli askeri üslerin, askeri-sınai komplekslerinin alevler içinde kaldığını görüyor.

Emperyalist-Siyonist saldırganlık kaybedecek. Buna şüphe yok. Ne yaparlarsa yapsınlar, hatta gittikçe artan bir olasılık olarak İran'a karşı nükleer silah kullansalar bile, kaybedecekler. Kolay zafer umutlarıyla giriştikleri bu emperyalist savaş, onların çöküşünü hızlandırmaktan başka bir sonuç vermeyecek. Bunu görüyorlar. Çaresizler. Kendileri adına cepheye sürecektir birilerini arıyorlar.

Emperyalist caniler bu savaşla cehennemin kapılarını açtı. O kapı cehennem kapısıdır, geçmeyin!

Emperyalizm hiçbir yerde hiçbir zaman özgürlük getirmedi. Halklara kan ve gözyaşından, vahşetten, sonsuz bir acıdan ve sömürüden başka bir şey getirmedi, getiremez! Tek kurtuluş yolu, halkların mücadele birliğini örmekten, emperyalist-Siyonist canileri defetmekten, halkların devrimci iktidarını kurmaktan geçiyor.

Kahrolsun emperyalizm, Siyonizm! Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!

ABD: Tarihin Çöplüğüne Doludizgin

Editör

ABD emperyalizminin "gerileme dönemi" bitmek bir yana, büyük bir ivme kazanarak çöküşe doğru evriliyor.

Kana susayan, gözü dönmüş ABD emperyalizmi ve yanında küçük bir fino köpeği gibi dolandırdığı siyonist İsrail'in İran'a karşı başlattıkları savaş sürüyor.

Bu savaş ve öncesi, ABD emperyalizminin dünya işçi sınıfı, emekçi ve ezilen halklarına karşı nasıl bir saldırganlık içine girdiğinin işaretleriyle dolu. **İran'a karşı açılan savaş tekil bir savaş değil.** Çökmekte olan bir imparatorluğun, ABD emperyalizminin ve yanındaki küçük finonun çöküşü engellemek için başlattıkları bir anlamda "yeni" bir sürecin ilk adımlarından biridir.

Emperyalist-siyonist saldırganlığın geleceğini görebilmek için onu, en azından, yakın geçmişle birlikte ele almak, İran'a yönelik saldırganlığı bu büyük resmin bir parçası olarak değerlendirmek gerek. Doğru sonuçlara ulaşmanın ve geleceği görebilmenin tek yolu, gelişmeleri diyalektik yöntemle yani bütünlüğü içinde ele almaktan geçiyor.

Yugoslavya, Irak, Afganistan, Libya, Suriye bir yana, yakın tarihten bir başlangıç noktası almak istersek, bunu Ukrayna'nın faşistleştirilmesi ve Donbass Halk Cumhuriyetleri'nin üzerine salınmasıdır diyebiliriz. Kısaca, "Ukrayna savaşı" diyelim. Filis-

tin'de yaptıkları, tarihin tanık olduğu en büyük katliam ve işgal; bütün emperyalist devlet ve hükümetlerin bu vahşeti ve işgali onaylamaları, emperyalist devletlerin dünyayı kan gölüne sürüklemeye konusundaki iştah ve kararlılıklarına yorumlanmalı. Bunların başında ise ABD geliyor.

ABD, beş yüz yıl öncesinin sömürgecilik; yani kölelik, yağma, talan, diz çöktürme, boyun eğdirme politikalarının özlemi içinde. O "şanlı" günlere dönmek; imparatorluğunun etkilerini yeni ve geniş topraklara yaymak, yapabilirse topraklarına toprak katmak, bunu yapamazsa devletleri çeşitli biçimlerde kendi kontrolüne almak hevesinde. Gizlisi saklısı da yok. Trump, ABD'nin başına geçtiğinde yaptığı yemin konuşmasında bu amaç ve hedefini şöyle ilan ediyor:

"Amerika, dünyanın en büyük, en güçlü, en saygın ulusu olarak, hak ettiği yeri yeniden alacak; tüm dünyada huşu ve hayranlık uyandıracaktır. Şu andan itibaren Amerika'nın gerileme dönemi bitmiştir."

"Tarihin en büyük medeniyetinin cesareti, zindeliği ve canlılığıyla bir kez daha hareket etme vaktimiz gelmiştir... Birleşik Devletler bir kez daha kendisini büyüyen, servetini artıran, topraklarını genişleten, şehir-

lerini inşa eden, beklentilerini yükselten ve bayrağımızı yeni ve güzel ufuklara taşıyan bir ulus olarak görecektir.”

Geçen Şubat ayının ortalarında düzenlenen Münih Güvenlik Konferansı'nda ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio, Trump'ın açıkladığı bu amaç ve hedeflere Avrupalı emperyalistleri de ortak etmek için onlara sesleniyor ve beş yüz yıl önceki sömürgecilik dönemlerinde yaptıklarından utanmamalarını tavsiye ediyor.

“Ordular bir halk için savaşır; ordular bir ulus için savaşır. Ordular bir yaşam tarzı için savaşır. Ve bizim savunduğumuz şey de budur: Tarihiyle gurur duymak, geleceğinden emin olmak için her türlü sebebi haiz olan ve daima kendi iktisadi ve siyasi kaderinin efendisi olmayı amaçlayan büyük bir medeniyet.”

“Avrupa'nın sömürgecilerin sömürülmesi üzerine inşa edilen büyük kültürel hazineleri, gelecekte bizi bekleyen harikaların habercisidir. Ancak ve ancak mirasımızdan ötürü özür dilemez ve bu ortak terekeyle (miras bn.) gurur duyarsak, iktisadi ve siyasi geleceğimizi tahayyül ve tayin etme işine birlikte girişebiliriz.”

Kendileri yani ABD ve Avrupalı emperyalist devletler dışında kalan dünya halklarına, dünya işçi sınıfına köleliği, uşaklığı dayatma; bütün kaynaklarına el koyma, çeşitli biçimlerde o ülkenin yönetimini ele geçirme ve kendi denetimine alma vb... ABD'nin bir anlamda “yeni” diyebileceğimiz politikası budur.

Venezuela'da, İran'da, Filistin'de, Suriye'de ve sıraya koydukları Küba'da yaptıkları ve yapmaya çalıştıkları budur. Eğer bu politikalarında yol alabilirlerse, bundan böyle dünyanın geri kalan bütününe karşı izleyecekleri politika da budur.

Bu politika, bugün İran'da gördüğümüz gibi, karşımıza kanlı savaşlar, katliamlar, işgal ve ilhaklar biçiminde çıkıyor.

Şimdi sorulması gereken soru şudur: Peki neden? ABD neden eski sömürgecilik dönemine dönüş için kanlı savaşlar, insanlığın kan deryasında boğulması dahil, her türlü vahşet, katliamı, işgal vb vb. göze alıyor ve Avrupalı emperyalistleri de buna ortak olmaya çağırıyor? Bu sorunun yanıtı Trump'ın yemin konuşmasında saklı. Ne diyordu Trump: **“Şu andan itibaren itibaren Amerika'nın gerileme dönemi bitmiştir”**. Bu sözlerin Türkçe mealı: ABD gerileme dönemindedir. En azından Trump denen ahmak adam “Başkan” seçilene kadar.

Hiç kuşku yok, “ABD gerileme dönemi” içindedir. Yeni de değil. Otuz yıla yakındır bu dönemin içinde ABD. Türkiye ve Kürdistan'da sosyal reformist ve oportünist hareketlere Leninistlerin yıllardır anlatmaya çalıştığı gerçek olgu budur: Emperyalist kapitalist sistem çöküyor. Trump ve avanesi şahsında ABD emperyalizminin, savaşlarla, toprak ilhakı açıklamalarıyla (Grönland, Kanada, Panama Kanalı vb vb.); olmadı başka ülkelerin yönetimini savaşlar, adam satın almalar, işgal tehditleri dahil çok çeşitli yöntemlerle sindirmeyle önüne geçmeye çalıştığı süreç budur.

İki kısa ara sonuç: Birincisi, ABD'nin giriştiği bu işgal, tehdit, şantaj vb. Yöntemler, Trump denen ahmak adamın aklına geleni yapmasının eseri değil, ABD devletinin, mali sermayesinin, silah, petrol, sanayi tekellerinin ve bilişim alanında muazzam servetler biriktirmiş grupların çöküşü durdurmak, ayakta ve hayatta kalmak için çizmiş oldukları politikanın eseridir. İkincisi, birincisinin devamı olarak, demek ki bu gelgeç bir politika değil. Şöyle de demek mümkün: **“egemenliğini korumaya çalışan ABD, yeminden ayrılmak istemeyen domuz gibi davranıyor”**.

Fakat tarih ırmağında aynı suyla iki defa yıkanılmaz. Tarih, kimi darkafalıların söylediği gibi “tekerrür etmez”. Dünya burjuvazisinin emperyalist aşamaya gelirken ve geldikten sonra bir süre daha sürdürdüğü “sömürgecilik” ilişkisi, bir daha dirilmemek üzere, tarihin çöplüğünü boyladı. Elbette, ilk başlarda yerli ulusal burjuvazi dahil, dünya emekçi ve ezilen halklarının, işçi sınıfının büyük mücadeleleri, ulusal kurtuluş savaşları, ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşları sonucu “sömürgecilik” ilişkisi biçimi tarihin çöplüğüne atıldı. Trump ya da Rubio'nun ağzından ABD'nin dile getirdiği sömürgecilğe, fetih politikalarına dönüş artık mümkün değil.

Son örnek olarak İran, ABD ve diğer emperyalistlerin bu amaçlarına ulaşamayacaklarını ortaya koydu ve dünya halklarına bir örnek oluşturdu. Savaş henüz bitmedi elbette. Fakat ABD, önüne koyduğu “iki-üç günde İran yönetimini değiştirme” hedefine ulaşamadı. Şimdiden emin olabileceğimiz birinci sonuç budur. İkincisi, ABD ve yanında küçük bir fino gibi sağa sola havlayan faşist Netanyahu, İran halkının mevcut iktidara karşı ayaklanacağını hesaplıyorlardı; hesapları tutmadı. Defalarca yaptıkları “ayaklanma çağrısı”, hiçbir karşılık bulmadı. Üçüncüsü, bu ikilinin umduklarının tersi

gerçekleşti: İki ay önce bu dinci iktidara karşı ayaklanmış olan İran halkı, ya ABD-siyonist İsrail saldırganlığına karşı sokağa çıktı ya da bu saldırganlığı desteklemek anlamına geleceği için iktidarı protesto eylemleri düzenlemedi.

Ama tersi oldu. **Dünya emekçi halkları, anti emperyalist güçleri dünyanın dört bir tarafında emperyalist siyonist saldırganlığa karşı yüzbinler halinde sokaklara aktı.** Hindistan'dan Pakistan'a; Irak, Lübnan, Avrupa'ya kadar emperyalist siyonist saldırganlığa ve bu saldırganlığı destekleyen “kendini” hükümetlerine karşı eyleme geçtiler.

ABD ve siyonist İsrail için benzer bozgun manzarası, askeri yönden de ortaya çıktı. Hedeflerine iki-üç günde ulaşacağını büyük bir gürültüyle ilan eden Trump, görüşme için el altından İran yönetimine haber göndermeye başladı bile. Faşist Netanyahu'yu ise sormaya bile gerek yok. O Yahudi halkı ateşe attıktan sonra postunu güvenceye almak için soluğu Berlin'de özel hazırlanmış sığınakta aldı. Savaşı Berlin'de sığınaktan “yönetiyor”.

Savaş bitmedi henüz. Ne kadar süreceği ya da nükleer silahların da kullanıldığı topyekun bir dünya savaşına dönüşüp dönüşmeyeceği de belli değil. Ama İran'ın askeri ve politik karşı koyuşuna, daha önemlisi, İran işçi sınıfı ve emekçi halklarının antiemperyalist duruşlarına; dünya emekçi halklarının emperyalizme ve kapitalizme karşı bir kez daha sokak ve meydanları doldurmalarına bakarsak artık şunu güvenle söyleyebiliriz: ABD emperyalizminin “gerileme dönemi” bitmek bir yana, büyük bir ivme kazanarak çöküşe doğru evriliyor.

Trump'ın tarihte bir rolü olacaksa, bu rol ABD emperyalizminin ve onunla birlikte bütün bir emperyalist kapitalist sistemin çöküşünü hızlandıran “Başkan” olarak yazılacak. Yanında küçük bir fino köpeği gibi dolaştırdığı siyonist İsrail'den söz etmeye bile gerek yok!

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği

Filistin ve Venezuela halklarına da dayanışma mesajları yollandı. Anti emperyalist, anti siyonist mücadeleye dikkat çekilirken, sıkça "Denizlerin Yolunda, Filistin'in Yanında!" şiarı yükseltildi.

İsrail ve ABD'nin yerli işbirlikçisi AKP iktidarına da metinde yer verildi. Yerli işbirlikçilerin katliama ortak oldukları vurgusu yapıldı. Ardından açıklamada, NATO'nun "özgür dünya"ya karşı savaşları örgütlü bir şekilde yürütmek, emekçi halklara karşı, emperyalistler öncülüğünde kurulmuş; gerici, barbar ve yayılmacı bir örgüt olduğundan bahsedildi.

Konuşmada sık sık 6. filo hatırlatılması yapılırken, "NATO Yıkılsın, Üsler Kapatılsın!" sloganları atılmaya devam edildi. Basın açıklamasının ardından kitle "İran Halkının Yanındayız ve Yaşasın Ortak Mücadelemiz!" diyerek eylemin bugünlük sona erdiğini, ama emekçi halkları savunmaya devam edeceklerinin altını çizdi.

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri İran'a yönelik saldırılara karşı 1 Mart günü Karşıyaka İzban önünde toplandı. Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin de katıldığı eylemde ABD ve İsrail'in, İran'a yönelik saldırılarını protesto edilerek İran halkı ile dayanışma gösterildi.

Karşıyaka İZBAN önünde sloganlar ile başlayan eylemde sıkça "Katil

NATO Ortadoğu'dan Defol!" şiarı öne çıktı. Ardından yürüyüş ile eyleme devam edildi. Karşıyaka Caddesi boyunca yürüyüşe devam eden kitle "Halkların Mücadele Birliği"ne vurgu yaptı.

Yürüyüşün ardından Karşıyaka İskele karşısında basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada İran halkının yalnız olmadığı vurgulanırken,

İran Halklarının Yanındayız

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik ile İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri, ABD ve İsrail'in İran'a yönelik saldırılarına karşı İran halkıyla dayanışmak için, 1 Mart günü Kadıköy Rıhtım'da bir eylem gerçekleştirdi.

"Emperyalist-Siyonist Saldırıya Karşı İran Halkının Yanındayız" pankartı açılan eylemde, ortak basın metnini Öyküm Bozkurt okudu. ABD emperyalizminin bölgenin sırtına bir hançer gibi saplanmış olduğunu Siyonist İsrail ile birlikte, dün sabah İran'a saldırı başlattığını, saldırının Haziran 2025'te 12 gün süren savaşa benzer şekilde, taraflar 'görüşme masasında' iken gerçekleştirildiğini belirten Bozkurt, "Bu saldırı ile birlikte, ABD ve Siyonist İsrail, bölgesel bir savaşın fitilini ateşlemiş oldular" dedi.

ABD emperyalizminin, Afganistan işgalinden bu yana, Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmek, hegemonyasını yeniden tesis etmek için saldırmakta olduğunu, Afganistan sonrası Irak, Libya, Lübnan, Filistin ve Suriye'den sonra sıra İran'a geldiğini söyleyen Bozkurt "Soykırımcı Siyonist İsrail devleti, ABD'nin bu planlarının hayata geçirilmesinde koç başı görevi görmektedir. ABD'li yetkililerin her fırsatta dile getirdiği, 'İsrail'in güvenliği' bununla ilgilidir. Ortadoğu'da en saldırgan ve atom bombası sahibi tek güç olan Siyonist İsrail'in İran'a 'atom bombası yapma aşamalarında' gerekçesi ile ABD emperyalizmi ile birlikte saldırması tam bir sahtekârlıktır" dedi.

Türkiye'nin ve emperyalistlerin savaş suçlarına karşı sessiz kalmayacaklarını belirten Bozkurt, "Türkiye'deki Kürecik radar üssü, İsrail'e istihbarat sağlarken, tüm ABD ve NATO üsleri, İran'a saldırıda kullanılma ihtimali barındırmaktadır. Bizler, kardeş İran emekçi halklarına karşı kullanılmasının tam karşısındayız, bu suça ortak olunmasına izin vermeyeceğiz" dedi.

Trump ve Netanyahu'nun saldırıların hemen ardından yıllardır isyanlarla İran'da direnen işçi-emekçi İran halklarına çağrıda bulunarak, İran devletine karşı ayaklanmaya çağırdıklarını hatırlatan Bozkurt; İran işçi-emekçilerinin, halklarının, emperyalistlere karşı mücadelesinin yüzyılı aşkın tarihe sahip köklü bir mücadele olduğunu belirterek, ABD

ve İsrail'in bu yaptıkları açıklamanın, İran emekçi halklarının yürüttüğü mücadeleyi kirletmek, manipüle etmek, gasp etmek girişimi olduğunu, İran halkının, emperyalizme ve şahın oğlu kukla Pehlevi'ye yanıtını net bir şekilde vereceğini söyledi.

Emperyalizmin, barış değil savaş, yıkım, ve katliam getirdiğini, tarih boyunca, kapitalist-emperyalizmin yaşadığı dönem kadar yıkıcı, yok edici bir dönem yaşanmadığını söyleyen Bozkurt sözlerini "Bu sistemi alaşağı etmek için, NATO'ya ve emperyalist saldırganlığa karşı işçi-emekçilerin, halkların birleşik mücadelesini büyütelim. Sesimizi sokaklara taşıyalım. Katil ABD Ortadoğu'dan defol. Emperyalizm yenilecek direnecek halklar kazanacak" diyerek tamamladı.

İşbirlikçiyi Yık, NATO'yu Dağıt!

"İşbirlikçiyi Yık NATO'yu Dağıt" Kampanya Grubu, 1 Mart Pazar günü İstanbul, İzmir ve Eskişehir'de yaptıkları eylemlerle halkları emperyalist saldırganlığa karşı hem kendi devletlerine hem de NATO'ya karşı mücadeleye çağırıyor.

İZMİR | "Emekçi halkların katili NATO ve onun yerli işbirlikçisi TC; halklara, işçi sınıfına ölüm götürürken bizler Denizlerin yaktığı anti emperyalist mücadele ateşini devir alıyor, Denizlerin cüretiyle ilerici gençliği sokakları zapturapt etmeye çağırıyoruz!" diyerek örgütlenen gençlik İzmir'de "İşbirlikçiyi Yık, NATO'yu Dağıt!" pankartı astı.

ESKİŞEHİR | "Emperyalist planların bu topraklarda hayata geçirilmesine izin vermeyeceğimizi ilan ettik." diyen gençler Eskişehir sokaklarında sloganlarla yürüdüler, "NATO, başta ABD olmak üzere emperyalist devletlerin askeri aygıtıdır. Türkiye bu bloğun bağımlı ve işbirlikçi bir parçasıdır. Ve Ankara'da yapılacak toplantı, halklara yönelik yeni saldırı politikalarının hazırlık zemini olacaktır." diyen eylemci gençlik bugün attıkları adımın NATO'ya karşı örgütlü mücadelenin başlangıcı olduğunu vurguladı. Emperyalizme

bağımlı kapitalist düzen yıkılmadan bağımsızlık sağlanamayacağı, bunun gerekliliği olarak da NATO'yu bu topraklardan kovacak ve yıkacak olan gücün işçi sınıfı ve gençliğin örgütlü mücadelesi olduğu söylendi.

İSTANBUL | Şişli sokaklarında eylemde olan gençler, "İşbirlikçiyi Yık, NATO'yu Dağıt!" pankartı açarak

yürüdüler ve "Halklara ölüm olan NATO'nun Temmuz'da Ankara'da gerçekleşecek olan toplantısına karşı, emperyalizme karşı gerçekleştirdiğimiz eylem ile birlikte geleceğimiz için mücadele edeceğimizi ilan ettik. Bulunduğumuz her alanda dünyanın dört bir yanını savaşa çeviren emperyalist ülkelere ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltelim!" dediler.

Kahrolsun ABD Emperyalizmi! Kahrolsun Siyonist İsrail!

TKEP/Leninist Merkez Komitesi, 28 Şubat günü ABD ve İsrail'in İran'a yönelik saldırısının ardından bir açıklama yayınlarak, "Kahrolsun ABD Emperyalizmi! Kahrolsun Siyonist İsrail!" dedi.

Leninist Parti açıklamasında bunun bir emperyalist saldırı, emperyalist savaş olduğunu vurgulayarak, "Emperyalist bir devletin kendine biat etmeyi, boyun eğmeyi, önünde diz çökmeyi reddeden bir başka devlete boyun eğdirmeye, diz çöktürme, biat ettirme amacıyla başlattığı bir savaştır. Bu, tartışma götürmez somut bir gerçekliktir. Bu, dünya işçi sınıfına, emekçi ve ezilen halklarına gözdağı verme; yeni toprakları ABD topraklarına katmak üzere başlatılacak açık işgal savaşları sürecine kapıyı aralama amaçlı bir savaştır." dedi.

İran'ın nükleer savaş geliştirme programını engellemenin bir bahane olduğu vurgulanan açıklamada, bugüne kadar sürdürdürülen ama karşılığı isyan ve ayaklanmalarla alınan "küresel iç savaşı" yeni bir aşamaya taşımayı amaçladığı; bu yeni aşamanın ana özelliğinin, tam ekonomik ilhakı da

içeren siyasi ilhak olduğu vurgulandı.

Trump'ın söylediği "Toprak genişletmek" sözünün "sömürgecilik" sistemini geri getirmek olduğu hatırlatılan açıklamada "Ne rüyaları ne amaçları gerçekleşmeyecek! Tarih tekerrür etmez. Tarih, spiral bir çizgi üzerinde daima ileriye akar. Tarih, kapitalist üretim biçiminin, emperyalist-kapitalist sistemin yıkımına doğru akıyor. Hiçbir güç, hiçbir saldırganlık bunun önüne geçemez; geçemeyecek! Dün Venezuela, bugün İran yarın kim bilir kimi gözlerine kestirecekler. Ancak şu kesin: Emperyalist saldırganlık, özellikle ABD ve finosu siyonist İsrail'in saldırganlığı, bunlar yıkılana kadar durmayacak." denildi.

Saldırganlığı durdurmanın dünya işçi sınıfının, emekçi ve ezilen halklarının, sosyalist ülkelerin, devrimci komünist güçlerin mücadelesine bağlı olduğu söylenirken, bunun ancak saldırgan ülkelerin halklarının enternasyonal dayanışmasına, birliğine ve buradan doğacak güce bağlı olduğu söylendi.

"ABD emperyalizmine, siyonist İsrail'e karşı harekete geçme zama-

nı. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, emekçi ve ezilen halklarının şimdi temel görevi, geric İran rejiminin yedeğine düşmeden, kendi bağımsız sınıf çıkarları çizgisini terk etmeden emperyalizme ve siyonizme karşı mücadeleye girişmektir." denilen açıklamada İran işçi sınıfına da kendi bağımsız sınıf çıkarlarını koruyarak mücadeleye atılmaları için çağrı yapıldı.

Leninist Parti'nin açıklaması, "Şimdi temel mesele ABD ve siyonist İsrail saldırganlığını püskürtmektir. Emperyalist canavarın İran topraklarını kirletmesinin önüne geçmektir. Çünkü, ABD ve siyonist saldırganlığın 'zafer' kazanması onlara dünya işçi sınıfına, emekçi ve ezilen, sömürülen halklarına; başta Küba olmak üzere, sosyalist ülkelere saldırının kapılarını açacak; bu saldırı için onlara gerekli moral ve cesareti verecek. Buna izin vermeyelim! Türkiye ve Kürdistan'da harekete geçelim. İran işçi sınıfı, emekçi ve ezilen halklarıyla, komünist ve devrimci güçleriyle enternasyonal dayanışma içinde olduğumuzu göstereyim." denilerek sonlandı.

İran Savaşının Dalgaları

Sinan Kaleli

Beklenen ama istenmeyen, “kaçınılmaz savaş” 28 Şubat itibariyle başladı. Ve Siyonist İsrail-ABD ikilisinin ilk nokta saldırılarında Hamaney, üst düzey komutanlar, Ahmedî Necat gibi “simge isimler” öldürüldü.

Beklenen ama istenmeyen, “kaçınılmaz savaş” 28 Şubat itibariyle başladı. Ve Siyonist İsrail-ABD ikilisinin ilk nokta saldırılarında Hamaney, üst düzey komutanlar, Ahmedî Necat gibi “simge isimler” öldürüldü.

Önce düşmanını tanımak üzerine birkaç söz. **Diplomasiye, diplomasiğin gerekliliğine vs inanan varsa eğer, Umman arabuluculuğundaki Cenevre görüşmelerini tekrar gözden geçirsin.** Kimileri “diplomasiye şans” görüntüsünün, “savaş öncesi son çıkış” çabaları olduğunu söylüyor. Kimileri bunun, Trump açısından “diplomasiyle halletmeye çalıştım, olmadı, o yüzden saldırmak zorunda kaldım” görüntüsünü oluşturmak istemesine yoruyor. Oysa Cenevre görüşmelerinin **tek gerçek amacı, İran liderliğine topyekûn saldırı için ortam hazırlamaktı.** Anlatalım.

Görüşmelerin son turu 26 Şubat Perşembe günü yapıldı. Umman görüşmeler hakkında olumlu konuştu. İran Dışişleri Bakanı Arakçi de aynı şekilde “Çok mesafe katettik, olumlu gelişmeler var” dedi. Oluşturulan hava işin diplomasi ile çözüleceği şeklindeydi. Her ne kadar ABD tarafından yansıyan haberler “el yükseltme” doğrultusunda da, kamuoyunda iyimser bir atmosfer oluştu. Ama Cenevre’deki asıl gizli mesaj, tarafların son teklifleri kendi yönetimleri ile görüşeceği idi. Bu açıklama, Cenevre’deki “diplomasi masasının” asıl gerekçesidir, özüdür. ABD, görüşmeleri tam da bu noktaya getirmek istedi ve getirdi.

Hatırlanacaktır, **geçen Haziran’da “diplomasi masası”**

kuruluyken, İsrail ani saldırı düzenlemiş ve 12 Gün savaşını başlatmıştı. O zaman da bir oyalamaydı bu görüşmeler. Şimdi de bir oyalama. Ama dahası var. Bu görüşmelerde oluşan “son teklifler”, tarafların yöneticilerine iletilecek ve görüşülecek. Hem ABD, hem İran tarafında. Haliyle İran yönetimi, teklifleri değerlendirmek üzere, Hamaney’in çalışma ofisinde bir araya geliyor. İran tarafı bir saldırı beklemiyor. **Demek ki Haziran’dan gerekli dersi almamışlar.** Anlaşmaya yakın olduklarını düşünüyorlar ve ABD’nin son tekliflerini görüşüyorlar. Bir yanıt oluşturacaklar. ABD’nin amacı tam da bu durumun oluşması. Saldırı olmayacağına inanmaları ve yönetimin en üst düzeyde toplantı yapması hedefleniyor. Sonuçta Hamaney’in ofisinde toplantı halindeyken ABD-İsrail ortak saldırısı başlıyor. Hamaney ve üst düzey yöneticiler, komutanlar bu saldırıda öldürülüyor. Tam bir “kafa koparma operasyonu”!

Hiçbir kural, hukuk, kaide, değer yok! Sözüm ona bir “diplomasi masası” var. Ama asgarinin asgarisi düzeyde bile olsa, o masanın gereğine uymak yok. Tersine o masanın, askeri hile için oluşturulması söz konusu. Kullanılması değil, oluşturulması! Düşmanını tanımak gerek. **Karşıdaki düşman, hiçbir değer yargısına sahip olmayan, tamamen çürümüş bir çete.** Mafyatik çetelere taş çıkartacak bir çete. Epstein lağımindan gördüğümüz bir tanımlanamaz güruh.

İran yönetimi, ki kendisi de saldırganlıkta, baskıda, katliamlar düzenlemede, gericiilikte çoğuna taş çıkartır, düşmanını tanıyamamanın bedelini ilk nokta saldırısı ile ödedi. Moral açıdan büyük kayıplar yaşadı.

Buna rağmen İran, ABD-Siyonist İsrail saldırısının ilk anlarından itibaren askeri olarak sert karşılık vermeye başladı. Kayıplar verdi ve veriyor. Ama tüm ABD üslerine ve İsrail’e gerçekten ciddi saldırılar düzenliyor. Bu açıdan emperyalist-Siyonist ikilinin “kafa kopartma operasyonu” arzulanan sonucu vermedi. Şimdi bundan sonrasını tarafların kararlılığı, o kararlılığın arka planındaki askeri güç ve yetenek, ülkelerin iç dengeleri vb. belirleyecek.

Askeri güç, mühimmat vb. açısından **Siyonist varlık tamamen dışa bağımlı.** Daha önce de dile getirildi. Haziran savaşından çok önce Siyonist İsrail’in ciddi bir savaşı en fazla 12 gün sürdüreceği yeterlilikte mühimmat depolayabildiği dile getirildi. Altını çizelim. Bu, Haziran savaşından çok önce istihbarat raporlarına yansıyan bir durum. Nitekim Haziran’da patlak veren 12 Gün Savaşları, bu bilgiyi doğruladı. Savaştan önce ABD kargo uçakları ile tıka basa doldurulan Siyonist varlığın mühimmat depoları, kısa sürede tükendi, İran füzelerine karşı savunma düştü. Savaşı sonlandırması için yalvar yakar ABD’nin devreye girmesini istedi. Bu durum değişmiş değil.

İsrail, ama sadece o değil, aynı zamanda ABD, **büyük bir güçle vurmak, hasmını saf dışı etmek, onu yıldırma ve hızla sonuç**

Bu savaşın belirli bir süre daha uzaması durumunda ABD-İsrail ikilisinin vuruş yeteneklerinde ve savunma kapasitelerinde belirgin bir düşüş kaçınılmaz olacak. Emperyalist saldırganlar da, İran'da bunu biliyor. Zaman ABD-İsrail'in aleyhine işliyor.

almak üzerine kurulu askeri bir stratejiye sahip. Askeri sınai kompleksleri bunun ötesine hazır değil. Depoları da. Haliyle bu savaşın belirli bir süre daha uzaması durumunda ABD-İsrail ikilisinin vuruş yeteneklerinde ve savunma kapasitelerinde belirgin bir düşüş kaçınılmaz olacak. Emperyalist saldırganlar da, İran'da bunu biliyor. Zaman ABD-İsrail'in aleyhine işliyor. Bu nedenle Trump savaşı sonlandırmanın derdine düşmüş durumda. Hamaney ve üst düzey yöneticilerin öldürülmesi, "zafer ilanı" ve çıkış için bir yol. Ama bu iş ne ona bağlı, ne de siyonist İsrail'e.

"ABD emperyalizmi ve siyonist İsrail kazanıyor mu?" soruna sadece askeri açıdan bakan bu soruya "evet" yanıtı verir. Fakat **salt askeri bir bakış yanlıştır.** Soruna, savaşa yol açan ya da savaşa başvuran gücün politik hedefi/hedefleri; savaşla varmak istediği amaçları açısından yaklaşılmalıdır. Savaşı ve savaşın gidişatını bu açıdan değerlendirdiğimizde, en azından şu iki-üç günlük süreçte **saldırgan ikilinin amaçlarına varmadıklarını; aksine, amaçladıklarının tam tersi sonuçlarla karşılaştıklarını söylemek gerek.** ABD ve siyonist İsrail'in, bu savaşa nükleer silahlanmayı önlemek için başvurmadıklarını; asıl olarak İran'daki iktidarı, rejimi değiştirmek istediklerini, hedeflerinin bu olduğunu söyledik. Bu olgu artık bütün dünyanın gözünde netleşmiş durumda. Soruna böyle yaklaştığımızda ABD-siyonist İsrail ikilisinin amaçlarına ulaşmadığını; ayaklanmalarını bekledikleri İran işçi sınıfı, emekçi, yoksul, ezilen halklarının, iktidara karşı ayaklanmak yerine emperyalist/siyonist saldırganlığa karşı sokaklara çıktığını görüyoruz.

Dahası, **dünya emekçi halkları, emperyalizme ve siyonist saldırganlığa karşı harekete geçtiler.** Şiiler, Hindistan, Pakistan, Lübnan, Irak gibi sayısız yerde emperyalist/siyonist saldırganlığa karşı şiddetli kitle eylemlerine, gösterilere başladılar. Şu leninist belirlemenin bir kez daha pratikte kanıtlandığını görüyoruz: Ulusal baskı (buna emperyalist baskıyı da ekleyebiliriz) her zaman ulusal başkaldırıya yol açar. İran'da işçilerin, emekçilerin kendilerine büyük acılar

çektiren gerici-dinci iktidar yerine emperyalist-siyonist saldırganlığa karşı sokağa çıkmaları, gösteriler yapmaları budur.

İran iktidarının başı Hamaney'in öldürülmesi, emperyalist-siyonist ikiliye "moral" verse de geçicidir ve hiç bir pratik değeri yoktur. Aksine, gördüğümüz gibi, kitleleri bu saldırgan ikiliyi protesto için sokağa dökmekten başka işe yaramaz. Netanyahu'nun İran halkına "ayaklanma" çağrıları yapması, bu gerici-faşist güruhun ne kadar ahmak, ne kadar dar kafalı ve cahil olduğunu gösterir başka bir şeyi değil. İran işçi sınıfı ve emekçi halkları dün bu sırtlanların çağrısına uymadı, yarin da uymayacak.

İşin bu noktasında nükleer silah kullanımı riskinin zamana bağlı olarak artacağı bir denklem oluşuyor. **İsrail, askeri açıdan stratejik derinlikten yoksun. Avuç içi kadar bir bölge. İran ise 1.65 milyon kilometrekare.** Uzayıp giden bir savaşta İsrail'in büyük yıkımlara uğrayacağı, toptan bir çöküş ve imha olasılığının zamana bağlı olarak artacağı beklenmelidir. Bu türden bir "varoluşsal tehdit", Siyonist rejimin nükleer silahları kullanımını gündeme getirebilir.

Karşı taraf açısından "stratejik derinlik", en ağır saldırılar altında bile konumunu korumaya imkan sunar. (Ama sadece imkan. Zira iç çelişkiler, sınıfsal kompozisyon, ulusal sorun vb bir dizi mesele rejimin çözülmesini getirebilir.) **Olayların askeri gelişimi, emperyalist-siyonist saldırganlığı "ateşkes ve barış müzakereleri"ne zorlarken, İran'ı daha avantajlı konum kazanmak için belirli bir süre daha savaşı sürdürmeye zorlayacaktır.**

Bu satırları yazarken, Trump'ın "İran görüşmek istiyor, ben de görüşmeye karar verdim. Daha önce gelmeleri gerekirdi" türünden açıklamaları düştü medyaya. Başka kanallarda ise ABD'nin İtalya aracılığıyla görüşme ve ateşkes talep ettiği, İran'ın reddettiği açıklamaları var. Olayların

olağan mantığı bu ikinci haberin daha doğru olduğunu gösteriyor. Yine sosyal medyaya yansıyan kimi görüntülerde İsrail'in taktik nükleer silah kullanmış olabileceği anlaşıyor. Zira kimi görüntüler olağan füze saldırısı ile örtüşmeyen nitelikte.

İç dinamikler devreye girip İran'da bir "rejim değişikliği" ve parçalanma yaşanmazsa, her nasıl biterse bitsin, savaşın sonunda ABD emperyalizminin çöküş dinamiklerinin hızlanmasına tanık olacağız. Yok **İran rejimi kısa sürede çökecek olursa, ABD saldırganlığının ve "caydırıcılığının" belirli bir süre daha yoğunlaştığı bir döneme adım atacağız.**

Diğer bir nokta. Savaşın olası uzamasına bağlı olarak Doğu Asya'da Tayvan (ve belki Kore?) çatışmalarının başlaması, **Ukrayna'da neo-Nazi rejimin hızlı bir çöküşü söz konusu** olabilir. Bu, ancak ve ancak bugünkü savaşın uzaması durumunda gündeme gelebilir. Altın başlı kartalın gagasını burun deliklerine kadar avına gömdüğü koşullarda yani... Sonuçta dün başlayan savaş, pek çok bölgeye doğru büyüme potansiyeli gösteriyor.

ABD-Siyonist İsrail ikilisinin sık sık İran halklarına çağrı yapması, bir iki yüzlülükten başka bir şey değil. Emperyalizm hiçbir yerde hiçbir zaman özgürlük getirmedi, getirmeyecek. **Emperyalizm daima egemenlik peşindedir.** Kendi geleceğini emperyalist sırtlan

sürüsüne bağlayan bir hareket, kaçınılmaz olarak halklar arasında düşmanlaşmaya hizmet eder, özgürlüğe değil. Anti emperyalist olunmadan devrimci, demokrat, özgürlükçü olmak mümkün değildir. Uzak ve yakın geçmiş, hatta şu an içinde bulunduğumuz dönem, bunun örnekleriyle dolu.

Bize gelince... İran konusundaki görüşlerimiz açık, net. Yeni de değil. On yıllardır bu konuda yazıyoruz. İran'ın dinci gerici bir burjuva diktatörlük olarak nasıl bir yapıda olduğunu defalarca ele aldık. İran'daki işçi grev ve direnişlerinden kadınların eylemlerine, gençliğin mücadelesine, Kürt halkının devrimci mücadelesine dair sayısız olgu ve gelişmeyi ayrıntılı işledik. Bu açıdan Siyonist İsrail-ABD ikilisinin emperyalist gözü dönmüş saldırganlığına karşı çıkar ve görüşlerimizi açıklarken, "Mollaların safına düşmek" türünden zerre kaygımız yok.

Biz Marksist-Leninist bakış açısını savunuruz, jeopolitik denen burjuva düşünce yapısını değil. Sınıf mücadelesi ve dünya devriminin çıkarlarıdır belirleyici olan. Proletaryanın uluslararası çıkarlarıdır. **İran proletaryasının her türlü burjuva sınıf çıkarından bağımsız sınıf çıkarlarını temel alması; kendi bağımsız**

sınıf çıkarları için her koşulda savaşması vazgeçilmez bir çizgidir.

Bu nedenle çoklarının tersine, dün de bugün de İran'ın gerici rejimini "konjonktürel olarak" da olsa desteklemedik, desteklemeyiz. Bu noktada uluslararası sosyalist harekette de sık sık yalnız kalırız.

Öte yandan emperyalist saldırganlık söz konusu olduğunda hiç tereddütsüz emperyalistlerin, Siyonizmin kaybetmesini ister, bunun propagandasını yaparız. Orada da "konjonktürel" bakmayız. Dünya devriminin çıkarları, emperyalistlerin kaybetmesini gerektirir. Emperyalizm gerilediği oranda devrimler güç kazanır, ilerler. Ve tersten, devrimler geliştiği oranda emperyalizm geriler, güçten düşer.

Sözün özü, ABD-Siyonist İsrail'in başlattığı bu emperyalist savaşa karşı İran işçi ve emekçi halklarının yanında olmak, emperyalist-siyonist saldırganlığa cepheden karşı çıkmak, bugün burada devrimci olmanın ilk koşuludur.

Göğü Fethe Çıkanlar İçin...

"Sanki şarkılar ve bayraklarla, bir bayram günü nümayişe çıktılar; Öyle genç ve fütursuz..."

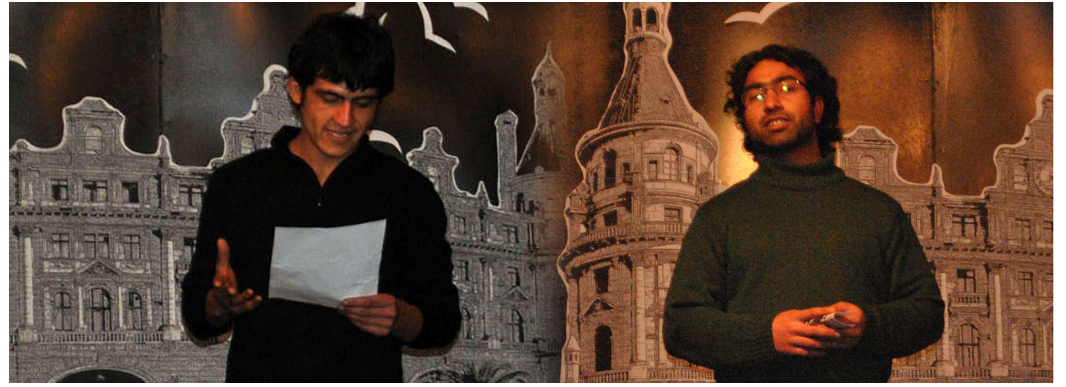
Yanı başlarındaki, acısını duydukları bir halkın özgürlük düşleri için yollara düşmüşlerdi, binlerce enternasyonal siper yoldaşları ile birlikte...

Emre idi adı, Emre Bora. İstanbul'un emekçi semtlerinden leninist bir işçi... Özgür diyarlara, Kürt halkının mücadelesine omuz vermeye Kobane'ye giden gönüllülerdendi, Artık o Sinan Ateş idi... Gözlerinde devrim ateşi gibi yanan bir leninist gerilla... Denizlerden, Teğmen Alilerden bugüne hep yükseklerde dalgalanan enternasyonalizm bayrağını Rojava'nın birçok cephesinde dalgalandırdı.

Tarihler 2018'in Şubatını gösterdiğinde Sinan, işgal altındaki Afrin'deydi artık. Ve bir operasyon sırasında, 9 Şubat günü Afrin Cindere'se'de ölümsüzleşti. Sinan Ateş yoldaş, genç bir işçi olarak girdiği kavgada, yaşamak istediği gibi, bir komünist gibi yaşadı. Tıpkı adını aldığı kahraman gerilla Sinan Cemgil gibi kahramanca ölümsüzleşti.

"Dünyanın hemen her yerinde, adını sanını bilmediğimiz, daha iyi bir dünya, daha iyi bir gelecek için çarpışan savaşçıların yaşam öyküsü? Hayallerinin amansız takipçisi olan, en görünmez ama gerekli olan işlerin yorulmaz emekçilerini nasıl anlatmalı?"

Şairler için söylenen, devrimciler için de geçerlidir. Bir devrimciyi, savaşçıyı anlatmak istediğinizde; idealleri için mücadelesinden, çabasından başka ne söyleyebilirsiniz ki? Bu öyle bir yolculuk ki; ilk kavganız kendinizle, ilk zaferiniz

kendinize karşıdır. Orada kazanamayanların bu serüvende pek adı geçmez." diye yazan, gerek işçi emekçi mahallelerinde gerekse Rojava'da omuz omuza mücadele ettiği yoldaşının ardından bu satırları yazan Kenan Aktaş, O'nun ardından Afrin'de ölümsüzleşti.

Aynı mahallenin çocuklarıydılar. **Çocuk yaşlarda devrimci düşüncelerle tanışan Kenan, genç bir devrimci öndere dönüştü.** Her eylemde, her mitingde, her panelde, her etkinlikte tanınan, bilinen ve aranan bir isim oldu. Ve enternasyonalist her genç devrimci gibi, o da yüzünü Rojava'ya çevirdi... O artık Taylan Demircioğlu idi. Geleneğine sahip çıkmış, THKO'nun ilk önderlerinden Taylan Özgür ve Hüseyin Demircioğlu'nun adlarını yaşatmayı seçmişti.

13 Mart 2018 günü, Rojava'dan Leninist Gerilla Birlikleri, Taylan Demircioğlu'nun, 5 Mart günü Afrin'de Meydanke cephesini savunurken, 4 siper yoldaşı ile birlikte ölümsüzleştiğini açıkladı. Afrin'de Sinan Ateş, Taylan Demircioğlu ile birlikte Ulaş Bardakçı, Tirej Alisher, Özgür Avaroni, Zeynel Seyid Rıza, Nurhak Cem ve Bayram Ali

Akdeniz yoldaşlar da TC ve ÖSO çetelerine karşı savaşırken ölümsüzleşti.

Kenan, devrim ve komünizmin yorulmak bilmez bir savaşçısıydı.

Gençliğin parti saflarında örgütlenecek devrim ve komünizm davasına kazanılması için gece-gündüz demeden, profesyonelce ve yıllarca mücadele etti. Nerede görev verildiyse oraya koştu, nerede ihtiyaç duyulduysa orada hazır oldu.

Onlar, (Kenan ve Emre) dünya proletaryasının, ezilen halkların kurtuluşu, sınırların ve sınıfların olmadığı bir dünya için savaşan kahramanlar kuşağına ait bir "yeni insan" idi. **Ne için yaşadıklarını, ne için savaştıklarını, bu yolun sonunda kendilerini neyin beklediğini biliyorlardı.** Ve Denizler, Yusuf, Seyitler gibi ölümlerin üzerine üzerine yürüyen birer kahraman olarak toprağa düştüler.

Onların uğruna dövuştüğü ideallere dair söylenecek, yapılacak çok şey var. Mücadeleleri önünde saygıyla eğiliyoruz...

"Varılacak yere kan içinde varılacaktır / Ve zafer artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar / Tırnakla koparılıp alınacaktır"

“Katilleri Kimler Koruyor?”

Fotoğraf: Özcan Yaman

Hakan Tosun'un Dostları, katledilmesine ilişkin, faillerin ve yönlendirilmiş tanıkların sözlü ifadelerine dayanılarak sanıklar lehine haksız tahrik hükümlerinin uygulanmasını talep eden fezlekeyi 1 Mart Pazar günü 20'den fazla ilde ve 3 Avrupa kentinde yapılan eş zamanlı basın açıklamalarıyla protesto etti. Hakan Tosun'un İstanbul'daki dostları da Kadıköy'de Rihtımda bir araya geldiler.

Hakan Tosun'un Dostları'ndan Aslı Kahraman Eren, “Bugün burada sevgili yoldaşımız, dostumuz, gazeteci, belgeselci, yaşam savunucusu Hakan Tosun’a adalet demek üzere buluştuk. Türkiye’nin birçok şehrinde ve uluslararası üç farklı ülkede bugün eş zamanlı eylemler yapılıyor” diyerek binlerce insanın Hakan Tosun için adalet arayışında olduğunu ifade etti.

Hakan Tosun’un bu ülkenin vicdanı ve sesi olduğunu vurgulayan Eren, Tosun’u katledenlerin bugün adil bir şekilde yargılanmadığı söyleyerek katilleri kimlerin koruduğunu sormak için bir araya geldiklerini söyledi.

“Hukuki Olarak Çok Fazla Zor Durumlarla Karşılaşıyoruz”

Eylemde ilk sözü Hakan Tosun’un kardeşi Öznur Tosun aldı. Hakan Tosun’un Dostları olarak adalet arayışının devam ettiğini belirten Tosun, bir adalet arayışı içinde olduklarını fakat çok zor şeyler yaşadıklarını, hak hukuk devletinde herkesin aynı taraflarda adilce, eşit şekilde yargılanabilmesini istediklerini belirterek “Ama bu mümkün değil ne yazık ki. Burada insan ayırımı yapılarak hareket edilen bir durum söz konusu. Hukuki olarak çok fazla zor durumlarla karşılaşıyoruz. Bu bizi gerçekten çok incitiyor” dedi.

Bu davanın sadece Hakan Tosun’un davası olmadığını, yaşama hakkına sahip olan her insanın davası olduğunu ifade eden Öznur Tosun “Hakan Tosun’un davası sokakta yürüyebilmemizin davası, güvenli şekilde yaşayabilmemizin davası, eşit haklarda eşit şekilde hayatımızı devam ettirebilmenin davası. Bu insan olan herkesin davası Hakan Tosun’un davası, duyarlı olan, insanca yaşamayı hak eden herkesin davası. O yüzden burada olan herkese çok teşekkür ediyorum” dedi.

“Katiller İki Buçuk Yıl Ceza ile Salınacak”

Tosun ailesinin avukatı Cemal Yücel söz alarak, Hakan Tosun davasıyla ilgili hazırlanan fezlekenin bir hukuk

faciası olduğunu belirtti. “Sanki Hakan Tosun ölmüş ve bununla suçlanmakta olduğunu ifade eden bir fezleke hazırladı savcılık. Hem sanıklar lehine yaralama kastıyla öldürmeden ceza istedi ki çok küçük bir cezadır o. Hem de Hakan’ın bunlara karşı haksız tahrik yaptığından dolayı oradan da bir indirim istedi. Bu şartlar altında eğer mahkemede bu karara uyup da bir karar verecekse Hakan Tosun’un katilleri iki buçuk yıl gibi ceza alacaklar. İnfaz yasası ve ceza kanunu gereğince bu kadar hafif bir cezayla kurtulabileceklerdir” dedi.

Bunun asla kabul edilemeyeceğini, bu durumun hukuk normlarına, kanunlara her türlü adalet duygusuna aykırı olduğunu vurgulayan Yücel, benzer olaylarda müebbet hapis istemiyle kasten öldürme suçundan davalar açılmakta olduğunu söyledi.

Son olarak Yücel bu fezlekenin bilgisizlikten mi yoksa kasıtlı olarak mı hazırlandığının sorgulanması gerektiğini vurguladı.

Konuşmaların ardından Hakan Tosun’un Dostları adına basın açıklamasını Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Sena Şat okudu.

“Hakan’ın Bir Yumrukla Hayatını Kaybettiğine İnanmamız Beklendi”

Açıklamayı okuyan Sena Şat, 10 Ekim 2025 tarihinde Hakan Tosun’a ulaşamayan ailesiyle birlikte “Hakan Tosun nerede?” sorusunu sormaya başladıklarını, yaklaşık 30 saat sonra Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi’nde bilincinin kapalı olduğunu öğrendiklerinde ise yalnızca “Hakan Tosun’a ne oldu?” sorusuna odaklandıklarını söyledi.

Şat, “Avukatlarımız vasıtasıyla dosyaya en kısa sürede ulaştık ve olayın nasıl gerçekleştiğini anlamaya çalıştık. Ancak soruşturmanın henüz başında, basın aracılığıyla yalnızca bir kişinin Hakan’a yumruk attığı ve Hakan’ın yere düştüğü anlara ilişkin görüntüler servis edildi. Hakan’ın yalnızca bu yumruk nedeniyle hayatını kaybettiğine inanmamız beklendi” dedi.

İsrarlı sorular ve avukatların incelemeleri sonucunda, olayın tutanaklarda aktarıldığı biçimde gerçekleşmediğini gördüklerini, dosyadaki eksikliklerin giderilmesi defalarca talep edilmesine rağmen bu taleplerin karşılık bulmadığını hatırlatan Şat, mevcut görüntülerin ayrıntılı biçimde incelenerek raporlandığını ve olay örgüsünün farklı olduğunu somut verilerle ortaya koyduklarını söyledi. Tüm buna rağmen delillerle ortaya koyulan tablo yerine,

Fotoğraf: Özcan Yaman

gerçeğe aykırı bir olay kurgusunun yapıldığını ve bu doğrultuda savcılık fezlekesi hazırlandığını söyledi.

Ortada Kasıtlı Öldürme Suçu Var

Hakan Tosun’un aldığı ilk darbelerden sonra güçlükle toparlanıp olay yerinden uzaklaşmaya çalıştığını, ancak sanıkların bir süre sonra tekrar olay yerine gelerek darp etmeye devam ettiklerini, bu ısrarlı takip ve şiddetin boyutunun sanıkların öldürme kastıyla hareket ettiğinin kanıtı olduğunu vurgulayan Şat, “Hayati bölgeye yönelmiş, tekrarlayan ve ölümle sonuçlanan bu şiddetin yalnızca ‘yaralama’ kapsamında değerlendirilmesi hukuken kabul edilemez. Ortada kasıtlı öldürme suçu vardır ve asla haksız tahrik söz konusu değildir” dedi.

Ayrıca savcılık soruşturmasında saldırganların arkasında azmettiren bulunup bulunmadığı, iletişim kayıtları ve olayın organizasyon boyutuna ilişkin kapsamlı incelemelerin yapılmadığına, savcılığın olayın iştirakçisi olan motosikletli şahıs hakkında da bir işlem yapmadığına, bu şahsı dosyanın muteber tanığı olarak değerlendirdiğine dikkat çeken Şat, bu üçüncü kişinin başından sonuna kadar saldırının içinde olduğunu ve sosyal medya hesabından çetelerle ve infaz timleriyle ilişkili olduğunu gösterir paylaşımlar yapmış olduğunu hatırlattı.

“Adil Bir Yargılama Yapılmalı”

Bu dosyanın yalnızca bir ceza dosyası olmadığını, aynı zamanda yaşam hakkının korunması bakımından da temel bir önem taşıdığını vurgulayan Hakan Tosun’un Dostları, son olarak hukuki sürecin doğru ilerletilmesi ve soruşturmanın eksiksiz yürütülmesi taleplerini haykırdılar.

Sorumluluğu bulunan herkesin adil şekilde yargılanması gerektiğini vurgulayan Hakan’ın dostları “Katilleri Kimler Koruyor?” sorusunu sormaya ve Hakan Tosun’un davasında adil yargılama yapılması için mücadeleyi sürdüreceklerini söyledi.

Savaş Erkek İşidir, Öyle mi?

Raperin Sinan

"Savaşta ölmek, zincirler içinde yaşamaktan daha iyidir."

Penthesilea

kadın savaşçı, "erkeksi bir kadın" veya "tuhaf bir istisna", "toplum dışı unsur" olarak yorumlandı. Çünkü erkeğe göre, "Erkekler savaşır, kadınlar yuva kurar." Ona atfedilen görevi yerine getirmek yerine başka bir yolu tercih etmesi yani "Kadınların savaşçı olması, savaşması, toplumsal düzeni bozar."

Savaşmayı seçen kadın, "kutsal aile"ye düşman olmuştur. Erkeğe eş olmayı, özel mülkiyete varis doğurmayı, evinin sınırlarında kalmayı, korunmaya muhtaç olmayı reddetmiştir.

Böylelikle, erkek egemen sistemi "yok etme"yi hedeflemektedir. Son yıllarda yapılan arkeolojik çalışmalar ve elde edilen kalıntı analizlerindeki teknolojik ilerlemeler sayesinde "mitleştirilen gerçekler" açığa çıkıyor. Yapılan çalışmalar ve elde edinilen yeni bulgular, kadın savaşçıların tarih boyunca varlığına dair kanıtlar sunmakta ve savaş alanlarında aktif rol üstlendiğini ortaya koymaktadır. Güney Rusya, Ukrayna ve Kazakistan'da yapılan kazılarda, kadın iskeletlerinin yanında kılıçlar, oklar, yaylar, hançerler ve zırhlar bulundu.

İsveç'teki, Birka'da 1880'de bulunan bir mezar, uzun süre erkek bir savaşçıya ait sanılmıştı. Ancak 2017'de yapılan DNA analizi, mezardaki iskeletin bir kadına ait olduğunu gösterdi. Mezar; kılıç, balta, mızrak, oklar ve iki at iskeleti içeriyordu. 2018'de, İngiltere'de bulunan Anglo-Sakson mezarlarında bir kadının yanında savaş baltası tespit edildi. Kuzey Amerika'da, bazı Kızılderili kabilelerinde (örneğin, Ioux ve Cheyenne) kadınların silahlarla gömüldüğü yeni mezarlar bulundu.

Nahçıvan'daki bir Tunç Çağı nekropolünde, jilet gibi keskin ok uçları, tunç hançerler ve topuzlarla gömülü kadın kalıntıları bulundu. **Bazı "erkek" tarihçiler, silahların sembolik olabileceğini ve her silahlı mezarın savaşçıya işaret etmeyeceğini dile getirdi.** Savaş araçlarıyla gömülü iskeletlerin otomatik olarak erkek sayılması, hatta doğrudan "savaşçı" olduğuna dair değerlendirmeler; konu "kadının

"Savaşçılık erkek işidir, kadınlar bu ağır yükü kaldıramaz", "Kadınların savaşçı olması, savaşması, toplumsal düzeni bozar", "Erkekler savaşır, kadınlar yuva kurar", "Savaş alanı erkeklerin yeridir, bu doğanın kanunudur", "Kadınlar savaşta yer alırsa, erkeklerin koruyucu rolü zedelenir" vb. birçok fikir son yıllarda erkek egemen sistem ve onun nüveleri tarafından hararetle tartışılmaya ve savunulmaya başlandı. Bu söylevleri ne yeni, ne de ilk defa duyuyoruz, dünden farklı olan, dikkat çekici ölçekte dile getiriliyor olması. Ne oldu da, bugün bu konuyu tartışmaya ve köhne görüşlerini savunmaya başladılar? **Buna neden ihtiyaç duyuyorlar?** Tarihi zaten "erkek egemenler" yazmıyor mu? O zaman "tarihlerini" kanıtlama çabaları niye?

Erkeklerin genellikle savaşçı olarak tasvir edilmesi, yalnızca biyolojik nedenlere sığınarak açıklanmaya çalışılır. Oysa ki bu büyük bir hatadır. Çünkü bu durum temellerinde daha köklü bir neden barındırır.

Toplumlar tarihinin bir aşamasında (sınıflı toplumlara geçiş aşamasında), "özel mülkiyet" in ortaya çıkışıyla birlikte savaşın amacı, aracı ve öznelere değişir. Başlangıçta "hayatta kalmak" için verilen savaş, "özel mülkiyeti" dolayısıyla gücü elinde tutmayı sağlayan her türlü çabaya dönüşür. **Önce, kadın toplumsal üretim alanlarından zor yoluyla çekilir ve köleleştirilir. Ardından, "mirasa layık oğul" doğurmak ve yetiştirmekle görevlendirilir.**

Böylelikle "erkeklerle ait dünya" şekillenir, çünkü üretim araçlarının "sahibi" olmuştur.

Bu, erkeklerin "savaşçı" ve "koruyucu" rolünü üstlenmesine yol açar. Erkeklik, cesaret ve savaş becerileriyle özdeşleştirilir. Erkeklerin savaşçı kimliğini pekiştiren yazılı kaynaklarla (örneğin, Homeros'un İlyadası, Viking Sagaları, Savaş Antolojileri vb.) desteklenir. Erkekler güç ve otoriteyi ellerinde tutmak için savaşçı rollerini yücelttiler. Kadın savaşçıları ise istisnai, mevcut sisteme karşı isyankar kabul edildi ve genellikle mitolojileştirildi.

Kadının savaşması, en temelde, inşa edilen ve sürdürülmeye çalışılan "erkek egemenliğin" reddedilmesi demektir. **"Savaşçı kadın" gerçeği, iktidarı elinde tutan "erkek akla" tehdit oluşturmuyordu.** Bu sebepten, tarihi kayıtlar erkekler tarafından yazıldı ve "savaşçı erkekler" kahramanlaştırıldı, "savaşçı kadınlar" ise yok sayılmaya çalışıldı. "Savaş erkek işidir" anlayışına hakimiyet kazandırıldı. Bu anlayış, sınıflı toplumların bir sonucudur ve özünde "özel mülkiyet" i barındırır.

Kadın savaşçıları tarih boyunca var olmuş, ancak varlıklarını kanıtlayamamışlardır. Kadın savaşçıların varlığını "kanıtlayamadılar" ifadesi oldukça tartışmaya açıktır, çünkü kanıtlar vardır; ancak bu kanıtlar görünmez kılınmış, önemsizleştirilmiş veya unutturulmuştur. **Asıl mesele, kadın savaşçıların varlığını değil, bu varlığın sınıflı toplumların yazılı tarihinde neden sistematik olarak göz ardı edildiğini anlamaktır.** Tarih, uzun süre boyunca kralların, generallerin ve siyasi liderlerin hikayeleri olarak yazıldı. Savaşlar, mevcut otoriter güçlerin arasındaki "eril" bir mücadele olarak tasvir edildi. Tarihçiler erkekti ve savaş alanındaki kadınların katkılarını görmezden geldiler. Karşılaşılan bir

savaşçılığına" gelince "sembolik" ya da "savaşçı olduğu anlamına gelmez"e dönüştü.

Savaşmayı seçen kadın, "kutsal aile"ye düşman olmuştur. Erkeğe eş olmayı, özel mülkiyete varis doğurmayı, evinin sınırlarında kalmayı, korunmaya muhtaç olmayı reddetmiştir. Böylelikle, erkek egemen sistemi "yok etme"yi hedeflemektedir. DNA analizleri sayesinde "savaşçı kadına ait" olduğu kanıtlanmıştır. Bu kadınların uzun süre ata bindiğini (açılmış leğen kemikleri) ve yoğun ok kullanımına bağlı olarak parmak eklemlerinde şekil bozuklukları olduğunu göstermiştir. Ayrıca bazı iskeletlerde savaş yaralarına (ok ucu saplanmış bacak kemikleri gibi) rastlanmıştır. Bu, "savaşçı kadın"ın mit değil, gerçek olduğunu göstermektedir.

Bugün, "erkek egemenler", kadınların savaşamayacağına dair hangi argümanları kullanıyor? Kadınların fiziksel güç ve dayanıklılık açısından erkeklerden farklı olduğu, bu nedenle görevlerde zorlanacağını, savaşın doğasına uygun olmadığını savunuyor. Özellikle **yoğun fiziksel aktivite gerektiren savaş koşullarında kadınların performansının yetersiz olabileceğini** iddia ediyor. Ağır teçhizat taşıma, uzun süreli arazi koşullarında dayanıklılık ve hareket kabiliyeti gibi konularda kadınlara kıyasla erkeklerin daha avantajlı olduğunu söyleyerek, her şeyi buradan açıklamaya çalışıyor.

"Kadınlar, fiziki olarak yavaş ve güçsüzdür. Ev ve aileyle ilişkilenen rolleri, savaşçılık gibi 'erkeksi' işe uygun değildir. Kadınların savaş ortamında yer alması toplumsal yapımızı bozabilir. Kadınlar 'koruyucu' değil, 'korunan'dır. Kadınlar duygusal olarak daha hassastır. Savaşın stresli, travmatik ortamına erkekler kadar dayanamaz. Savaşta esir düşme veya şiddet biçimleri ile karşı karşıya kalma durumlarında ne kadar güvenilir olduğu şüphelidir. Bu durum savaşın tarafı için risk oluşturur. Savaşın güç, erkektir, ve her şey o şekilde tasarlanmıştır. Savaşın erkekler için tasarlanmış altyapısı (konaklama, üniforma vb) kadınların katılımına uygun değildir. Ortak barınma alanları veya cinsiyete özgü ihtiyaçların karşılanması için ek düzenlemeler gerekir. Bunun için harcanacak zaman ve maliyete değer mi? Son yıllarda karşılaştığımız kadın gerillalara aldanmayın, 'kadın' olarak görmeyin." diyor. Dün söylediklerinden farklı bir şey söylemiyorlar. Yine aynı "erk"lik, yine aynı korku ile dile getirdikleri argümanları yine bizzat savaşın kendisi çürütüyor.

Savaş bütünlüklü bir eylemdir. Tek bir koşuldan açıklanamaz. Eski tarz savaş koşullarını incelediğimizde, fiziksel güç, dayanıklılık ve bireysel

savaş becerisi kesinlikle çok daha ön plandaydı. Savaşların büyük kısmı, düşman hatları birbirine temas ettiğinde yaşanıyordu. Ok, mızrak ve mancınık gibi silahlar ön hazırlık içindi. Asıl hesaplaşma; kılıç, balta, topuz, mızrak gibi silahların kullanıldığı, birebir çatışmalardı. Bu çatışmalarda, bir savaşçının kol gücü, savaş becerisi ve dayanıklılığı hayatı ile ölümü arasındaki en kritik faktördü. Ağır zırhlar ekstra fiziksel güç ve kondisyon gerektiriyordu. Bir savaş saatlerce, hatta bazen günlerce sürebilirdi. Savaşçıların; saatlerce üzerindeki onlarca kilo ağırlıkla (zırh, kalkan, silah) durmak, bu ağırlıkla koşmak, manevra yapmak, sürekli olarak saldırmak ve savunmak için enerjiye sahip olmak zorunluluktur. Yine de savaş sadece kas gücünden ibaret değildi. Fiziksel gücü etkin bir şekilde yönetmek için gerekli olan başka unsurlar da söz konusu.

Roma lejyonları gibi disiplinli ordular, fiziksel olarak belki daha güçlü ama dağınık savaşan kabile ordularını düzenli formasyonları (örneğin, testudo, kaplumbağa) sayesinde yenebiliyordu. Komutanların savaş alanını okuyabilmesi, savaşçıları doğru yere yönlendirmesi ve düşmanın zayıf noktalarını bulması, saf fiziksel güçten çok daha belirleyici olabiliyordu. Hannibal'ın "Cannae Muharebesi", stratejinin fiziksel gücü nasıl yendiğinin en iyi örneklerindendir. Daha iyi dövme çeliğinden yapılmış bir kılıç, daha kaliteli bir zırh, daha uzağa ok atan bir yay gibi üstünlükler, fiziksel gücün etkinliğini kırabiliyordu. Sayıca üstün olmak, taze kuvvetlere sahip olmak ve savaşma motivasyonu çok kritik faktörlerdi. Kısacası, eski tarz savaşlarda fiziksel güç, dayanıklılık ve bireysel savaşma becerisi hayati önemdeydi ve savaşın seyrini doğrudan etkileyen temel unsurlardan biriydi. Ancak, bu gücü doğru yönlendiren disiplin, strateji, taktik ve liderlik olmadan, saf fiziksel gücün zaferi getirmesi çok zordu.

Savaş, fiziksel gücün akılla harmanlanmasıydı. Buna rağmen

kadın ile erkek arasındaki fiziksel farklılıklara değinerek, "kadın savaşamaz" anlayışı geliştirmek büyük bir yanılgıdır. Ve unutulmamalıdır ki, insan vücudu yaptığı işe göre şekillenir. Tıpkı, "Dahomey Amazonları" (tarihteki varlıkları kesinleşmiştir) gibi. Tarihte kadınlar savaşmıştır; bugün neden yapamam? Bugünün savaş koşullarını incelediğimizde yani modern savaşı, değişen birçok faktörle karşılaşıyoruz. Modern savaş, günümüz teknolojileri, stratejileri, taktikleri ve "erk" sistem dinamikleri çerçevesinde yürütülen silahlı çatışmalardır. Dünden farklı olarak, modern savaşta fiziksel gücün önemi azalmış, fiziksel muharebe alan mesafeleri neredeyse ortadan kalkmıştır. Modern savaşta fiziksel güç değil, duygusal zeka ve beceri ön plandadır; kadınlar ise bu konuda erkeklere kıyasla daha avantajlıdır. Kadınların duygusal dayanıklılığı, stresle başa çıkma yöntemleri ve kriz anlarında soğukkanlı tutumları (örneğin, kadın gerilla pratikleri) olumlu örnekler yaratmaktadır.

Dün nasıl ki, kadın savaşçılar mevcut düzene karşı mücadele ediyor ve savaşıyorsa bugün de aynı cüretle, daha da kitlesel mücadeleye ve savaşa katılıyor. Dün yok sayılan mücadele ve savaş tarihi, bugün yok sayılmıyor. Erkek egemen sistem ve erk akıl çöküyor. **Tarih yapıcıları, "egemen tarihi"ne müdahale ediyor, eskiye dair "gerçek" olanı gün yüzüne çıkartıp yeni ve ileri olanı yazıyor.** Tam da bu sebepten, kadınların savaşamayacağına dair argümanlar "erkek egemenler" tarafından daha sık tartışılır duruma geldi. Bilgiye daha hızlı ulaşma imkanı olan bugünlerde de köhne görüşlerini daha fazla savunmaya ihtiyaç duyuyorlar. İnkâr politikası yürüterek, "erk"liğini sürdürdürebileceğine inanıyorlar.

Savaşta önemli olan, iradedir; erkek olmak değil. Esas, "savaş kadın işidir". Kadın, onu köleleştiren sınıflı topluma son verecek nihai gücün biricik öznesidir.

“Madenin Sahibi İşçiler Olmalıdır”

Kınık'ta Polyak Madencilik'te Eynes maden ocağında iki aydır maaşlarının ödenmemesi üzerine iş bırakan maden işçileri, 25 Şubat günü binlerce kişinin desteğiyle Eynes maden ocağından Kınık Meydanı'na yürümüş ve Kınık Kaymakamı'yla görüşme yapmıştı. Bunun üzerine Çinli patronlar Şubat'ın 27'sinde maaşları, Mart'ın 15'inde 2. maaşı, arada da promosyon ücretini yatıracağını söylemişti. İşçiler ödeme yapılmasının ardından normal çalışma düzenine geçeceklerini söylediler. Ancak o zamana kadar eylemi sürdüreceklerini de vurguladılar.

Ancak 27 Şubat günü Çinli şirket, yetkili sendika olan Öz Maden İş aracılarıyla ödemenin yapılmayacağını ilettiler.

Maden işçilerinin çoğunluğunun örgütlü olduğu Bağımsız Maden İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu, eğer Çinli şirket Qitaihe bu maden ocağını işletemiyorsa maden işçilerinin gerektiği gibi ocağı işletebileceğini belirtti.

2 Mart Pazartesi günü Paşa (3.) vardiyasına kadar Qitaihe patronuna Kınık'ı terk etmesi için süre tanıdıklarını söyleyen Aksu, “Hileli devir sözleşmesi sona ermelidir. Aksi takdirde 2 Mart Pazartesi günü Polyak madenine işçiler el koyacaklar. Kendi aralarında genel müdür ve yönetim yapısı belirleyecekler. Bundan sonra Polyak madeninin sahibi işçiler olacaklar” dedi. Maden işçileri de bunu “Hiseyi Devret Kınık'ı Tark Et” sloganları ile destekledi.

Ancak bu uyarı açıklamasının ardından savcılık tarafından verilen talimat üzerine Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır, örgütlenme uzmanı Başaran Aksu, genel merkez yöneticisi Volkan Çetin ve Öncü Çetin gözaltına alındı.

Maaşlar Ödenmedi, İşçilere Saldırıldı

2 Mart günü tüm işçilere ve kamuoyuna maden ocağı önünde buluşma çağrısı yapan Bağımsız Maden İş'e ve işçilere destek için 301 Madenci Aileleri Derneği başkanı ve madenci aileleri başta olmak üzere çok sayıda kişi maden ocağı önüne geldi. Sabah erken saatlerden itibaren, jandarma maden ocağı önüne bariyerler çekerek barikat kurdu, TO-MA'lar getirildi ve jandarma yığınağı yapıldı.

Saat 15.00'e kadar bekleyen maden işçileri, içerideki işçilerle buluşmak istediğinde jandarma işçilerin yüzlerine yakın mesafeden biber gazı sıkarak, tazyikli su ile saldırıya geçti. Yoğun biber gazı ve tazyikli su altında kalan işçiler jandarmanın tüm saldırısına rağmen geri adım atmadı. Bariyerleri aşarak, maden sahasına girmeyi başardı.

Jandarma saldırısında işçilerden Timur Sezgin, Ali Rıza Ateş, Bağımsız Maden İş Sendikası örgütlenme uzmanı Başaran Aksu ve avukat Abdurrahim Demiryürek gözaltına alındı.

Maden ocağında toplanan işçilere seslenen Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır, “Biz 11 günden beri eylem yapıyorduk.

Bir müzakere masası kuralım dediler. Müzakere masasında teklif şuydu: Bütün işçilerin tazminatını ödeyelim. Burada kimse kalmayın. Biz de dedik ki 'Bunu aşağıda işçi arkadaşlarımızla paylaşalım.' Bağımsız Maden İş Sendikası olarak, bir genel başkan olarak Tahir Çetin bu uğurda hayatını kaybetti. Biz işçiye verdiğimiz sözü yerine getirdik. Bu ölüm olabilir, bu ceza olabilir. Elbette alabilirler bizi, şimdi de alabilirler. Arkadaşlar bu saatten sonra bu ocağa bu Çinli şirketi istemiyoruz” dedi.

Çakır “Biz buraya tazminat almaya gelmedik. Biz bu ocağın 1243 işçi değil, burada 5000 kişi nasıl çalışacak, onun mücadelesini veriyoruz. Bu Çinli şirket geleli iki ay oldu. İki aydan beri hiç işçimizi tatmin etmedi. Bu saatten sonra bu şirket 1243 işçindir. Çinli patron ya bıraksın gitsin ya da eski yönetim gelsin, arkadaşlarımız işine devam etsinler” diyerek, işçilerin tazminatlarını almak istediklerini fakat tazminatlarını aldıktan sonra iş aramak zorunda kalacaklarına dikkat çekti.

Çakır, işçilerin maden ocağındaki bekleyişi sürerken, şirket ile yeni bir müzakere oluşturmaya çalışacaklarını ve gelişmeleri kamuoyuna aktaracaklarını söyledi.

NATO Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik Kuruldu

NATO Zirvesi'nin 22 yıl aradan sonra bir kez daha Türkiye'de düzenlenmesine ilişkin 28 Şubat günü İstanbul'da “NATO Ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik” kuruluşunu duyurdu.

Mücadele Birliği Platformu, Alın-teri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platfor-

mu, Birleşik Devrimci Parti, Devrimci Kurtuluş Platformu, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Kaldıraç Hareketi, Komün, KÖZ, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Partizan, ODAK, Sosyalist Dayanışma Platformu, Sosyalist Meclisler Federasyonu, Sosyalist Mücadele İnisiya-

tifi, Sosyalistler Partisi, Sosyalist Yenisinden Kuruluş Partisi, Yeni Dünya için Çağrı, Yeşil Sol Parti, Yeni Komünizm, Filistin için Bin Genç, Dersim Dernekler Federasyonu, Munzur Koruma Kurulu, Özgür Üniversite Hareketi, Sosyalist Kadın Hareketi'nin imzacı olduğu Savaş Karşıtı Birlik İstanbul'da Önder Babat Kültür Merkezi'nde kuruluşunu duyurdu.

NATO'nun 2026 Temmuz Zirvesi'nde halkların katili NATO'ya karşı işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların birleşik mücadelesini yükseltme çağrısı yapan birliktelik emperyalist saldırganlığa, NATO'ya ve kasım ayında Antalya'da toplanacak COP31'e karşı mücadelede birleşme çağrısı yaptı.

Kadınlar Devrim İstiyor

Emekçi Kadınlar (EKA) sosyal medya hesapları üzerinden bir açıklama yayınlarak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne çağrı yaptı.

"Kadınlar Devrim İstiyor" başlıklı metinde kriz, yoksulluk ve güvencesizliğin milyonlarca kadının hayatını kuşatmaya devam ettiği, hem iş yerlerinde hem evlerinde sömürülen kadınların düşük ücretler, esnek ve güvencesiz çalışma, artan kiralara, faturalara, çocukların beslenme ve eğitim masrafları gibi pek çok sorunla mücadele ettiği anlatılarak **"Derinleşen krizle birlikte yoksulluk gibi, şiddet de artıyor. Ekonomik bağımlılık ve güvencesizlik, kadınları şiddet gördükleri hayatlara mahkûm ediyor. Kadın cinayetleri ve şüpheli kadın ölümleri artarken, cezasızlık politikaları failleri cesaretlendiriyor."** denildi.

11. Yargı Paketi adıyla gündeme getirilen düzenlemelerin kadınlar üzerindeki baskıyı ve denetimi artırdığı, LGBTİ+'ları ve mücadele eden kadınları daha fazla hedef haline

getirdiği, dünyanın dört bir yanında süren savaşların yoksulluğu ve baskıyı derinleştirdiği vurgulanarak **"NATO zirvelerinde alınan kararlar, artan askeri harcamalar ve savaş hazırlıkları, halkların sofrasından eksilen ekmek, kadınların sırtına yüklenen yeni yükler, yok olan yaşamlarımız demek. Eğitime, sağlığa, kreşlere, sığınaklara ayrılması gereken bütçeler savaşa ve 'güvenlik' aygıtlarına aktarılıyor. 'Güvenlik' adı altında genişleyen asker ve polis yetkileri ise sokakta, işyerinde, kampüste karşımıza daha fazla baskı ve yasak olarak çıkıyor."** dendi.

Savaş ve çatışma politikalarının en ağır bedeli kadınlara ödettiği, göç yollarında, sınır kapılarında, kayıt dışı ve güvencesiz işlerde sömürülen; insan ticaretine, cinsel şiddete ve yoksulluğa daha açık hale gelen kadınlar olduğu söylenen açıklamada savaş politikalarının yalnızca dışarıya dönük değil; içeride de baskıyı büyüttüğü söylendi. Savaşın yarattığı ekonomik ve toplumsal yıkıma itiraz edenlerin susturulmak istendiği vurgulandı.

"Yoksulluğa, savaşa, baskıya karşı; emeğimiz, bedenimiz ve gele-

ceğimiz için; örgütlü mücadeleyi büyütmek için 8 Mart alanlarında olacağız. Çünkü kadınlar, eşit ve özgür bir yaşam istiyor, Çünkü kadınlar devrim istiyor! Eşit, özgür ve sömürsüz bir dünya için mücadeleye!" sözleriyle sonlanan açıklamayla bu yıl da kadınlar 8 Mart'ta her yerde sokaklarda buluşacaklarını ilan ettiler.

**YOKSULLUĞA ŞİDDETE
SAVAŞA
GÜVENCESİZLİĞE
CİNSİYETÇİ POLİTİKALARA KARŞI
ÖFKEMİZ SOKAKTA
MÜCADELEMİZ MEYDANDA**

Tarih: 8 Mart 2026
Toplanma Yeri: Necmi Asfuroğlu Lisesi Önü
Toplanma Saati: 14.00
Basın Açıklaması: Saray Caddesi
ANTAKYA KADINLAR BİRLİKTE GÜÇLÜ

**8 MART DÜNYA EMEKÇİ
KADINLAR GÜNÜ**

**KADINLAR
DEVİRİM İSTİYOR!**

**TOPLANMA: 11:30 KADIKÖY BOĞA
BÜYÜK KADIN BULUŞMASI: 13:00
KADIKÖY İSKELE MEYDANI**

EMEÇİ KADINLAR

8 MART

**YOKSULLUĞA, ŞİDDETE
VE SAVAŞA KARŞI**

**DİRENİŞİMİZİ
BÜYÜTÜYÜRÜZ!**

8 Mart 2026 Pazar / 12.30
Toplanma:
Cevat Yurdakul Caddesi
Onur Kebap Önü
Miting Alanı:
Uğur Mumcu Meydanı

adana kadın platformu

**EVDE
İSTE
SOKAKTA
YOKSULLUĞA
KARŞI
KADINLAR
İSYANDA**

**8 MART 2026 15:00
PAZAR ALSANCAK TKSM**

EMEÇİ KADINI AR